మంచుతెరలు

- తాడేపల్లి శివరామకృష్ణారావు

(ప్రారంభం)

వైశాఖమాసం..

వేసవి ప్రవేశించిందనటానికి రుజువుగ సూర్యుడు తన ప్రతాపం చూపుతున్నాడు.

ఉదయం పదిగంటలకే రోడ్డుపైకి రావటానికి జనం జంకుతున్నారు. అయినా ఏవో పనులపై వచ్చేవారు వస్తున్నారనటానికి నిదర్శనంగా అక్కడొకరు ఇక్కడొకరు కనబడుతున్నారు. వెళ్ళేవారు వెళ్తూనే ఉన్నారు. ఒకరు తలపై కర్చీఫ్‌తో ఎండవేడిమి తగలకుండా జాగ్రత్తపడుతుంటే మరొకరు గొడుగుతో రక్షణ పొందుతున్నారు. ఇంకొకరు తలపై టోపీతో దర్శనమిస్తున్నారు. నిత్యం రద్దీగా ఉండే రోడ్డుపైకి వచ్చేందుకు సూర్యప్రతాపానికి జనం భయపడుతున్న వాతావరణం స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో స్పీడుగా వస్తూ కుడివైపునకు టర్నింగ్ తీసుకునే ప్రయత్నంలో ఒక కారు పక్కనే కొద్దిగా నీడగా ఉన్న చోట సైకిల్ ఆపుకుని సోడా తాగుతూ సేదతీరుతున్న మధ్య వయస్కుడిని ఢీకొట్టింది.

"ఇడియట్ బుద్ధిలేదూ? రోడ్డు నీ బాబుగాడి సొమ్మనుకున్నావా?" కారులో నుండి దిగకుండానే డోర్ అద్దం దించి అరిచింది ఒక స్వరం. వీణ మీటినట్లుందా స్వరం. అయినా అదేం పట్టించుకోనట్టుగా ఆ సైకిల్ వాలా అసలు జరిగిందేమిటో తెలుసుకునేలోపలే జరిగిపోయిందా సంఘటన.

"నిన్నే! ఇక్కడ నిలబడి చోద్యం చూస్తున్నావా? కారుకు అడ్డంగా నువ్వూ, నీ డొక్కు సైకిలూను!" క్

కిందపడినతను నెమ్మదిగా లేచి నిలబడి రోడ్డుకు కొట్టుకుపోయిన మోచేతిని బాధగా చూసుకుంటున్నాడు. ఆ కారు డ్రైవింగ్ సీటులో ఉన్న యువతిని, మాటల్ని వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు. ఆమెకు పందొమ్మిదో ఇరవయ్యో ఉంటుంది వయసు.

"కంట్రీ బ్రూట్. రోడ్డు వీడి బాబుగాడి సొమ్మనుకున్నాడు. భలే శాస్తి జరిగింది. ఇటువంటి వాళ్ళకు ఇలాగే జరిగితేగానీ బుద్ధిరాదు. ఒకటి రెండు అనుభవాలు జరిగితేనే తెలిసొస్తుంది" తనలో తను అనుకుంటున్నట్టు పైకే అనేసింది కారు డ్రైవింగ్ సీటులో ఉన్న యువతి. పక్కనే కూర్చున్న మరో యువతి ఆమె మాటలకు గలగలా నవ్వింది.

"నిజమే మేడమ్. రోడ్డు వాడి బాబుగాడి సొమ్మూకాదు. మీ అత్తామామల్దికాదు. ఇది అందరిదీ. కాస్త నోరు సంబాళించుకుంటే మంచిది. అనవసరంగా నోరు పారేసుకుంటే ఆ తరువాత చింతించినా ప్రయోజనం ఉండదు" కారు పక్కనే ఆగిన మోటారు సైకిల్ ముందు కూర్చున్న యువకుడి మాటలకు అతడ్ని చూసింది.

కళ్ళకు రేబాన్ గ్లాసులు, సాదాసీదా దుస్తుల్లో ఉన్నాడతను. అతణ్ణి చూస్తూనే ముఖం చిట్లించింది. ఇరవై రెండు, ఇరవై మూడేళ్ళకు మించి ఉండవు అతనికి.

"నీకెందుకు మిస్టర్. నీ దారిన నువ్వు పో. అనవసర విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటే తలబొప్పి కడుతుంది. ఆ తరువాత నువ్వన్నట్టు చింతించినా ప్రయోజనం ఉండదు."

"ముందతనికి సారీ చెప్పండి. తప్పు చేసింది కాకుండా నోటికి వచ్చినట్టు మాట్లాడుతున్నారు" సైకిల్ వాలాను చూపిస్తూ అన్నాడు ఆ యువకుడు.

"ఒరేయ్ సాగర్! మనకెందుకు అనవసర గొడవ. త్వరగా పద. మనకు ట్రైన్ టైమ్ అవుతోంది." మోటారు సైకిల్ వెనుక కూర్చున్న మరో యువకుడు అన్నాడు. ఎక్కడ ట్రైన్ మిస్ అవుతుందోనన్న కంగారు అతని ముఖంలో కనబడుతోంది.

"నువ్వు ప్రశాంతంగా ఉండు. ట్రైన్ మిస్సయితే ఫ్లైట్‌లో పంపుతానులే. ఇంటర్వ్యూ టైమ్‌కి నిన్ను చెన్నై పంపించే బాధ్యత నాది" మోటార్ సైకిల్ ముందు కూర్చుని యువతితో వాదన పెట్టుకున్న యువకుడు అన్నాడు.

ఆ యువతి మాత్రం వాళ్ళ మాటలు పట్టించుకోకుండా కారును రైజ్ చేసేందుకు ప్రయత్నించటం గమనించిన సాగర్ గబుక్కున మోటారు సైకిల్ దిగి "అరేయ్ శర్మా! బండి పట్టుకోరా కాస్త. ఇవాళ ఈ పిల్ల పొగరేమిటో చూడాల్సిందే" అంటూ విండోలోంచి లోపలికు తలపెట్టి కారు తాళాలు లాక్కున్నాడు.

అతని చొరవకు ఆమె విస్తుపోయింది. అంతలోనే తేరుకుని పట్టరాని ఆగ్రహంతో "ఏయ్ఁ... ఏమిటి నువ్వు చేస్తున్న పని? నీకిలా చెబితే అర్థంకాదు. ఉండు నీ సంగతి చెబుతా" కారు డోర్ తీయబోయింది.

ఆమె ప్రయత్నం గమనించి కారు డోర్‌కు అడ్డంగా నిలబడ్డాడు 'నీ కోపం నన్నేం చేస్తుందిలే' అన్నట్టు చూస్తున్న అతడ్ని ఆగ్రహంతో చూసింది. ఆ కోపానికి శక్తి ఉంటే అతను మలమలా మాడిపోయేవాడే కానీ మనుషుల కోపాలకు, చూపులకు అంత శక్తి ఉండదు కదా!

"మీ చూపులకి భస్మం కావటానికి మీరేమీ మాంత్రికురాలు కాదు. నేనేమీ అశక్తుణ్ణి కాదు. ముందు కారు దిగి మీ వల్ల దెబ్బతిన్న అతనికి సారీ చెప్పి సైకిల్‌కు నష్టపరిహారం చెల్లించండి" అతని మాటలకు ఆమె కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"చూస్తున్నకొద్దీ హద్దు మీరుతున్నావు. ఎవడ్రా నువ్వు? వాడికి వత్తాసుగా వచ్చావు. వాడినీ, నిన్నూ జైల్లో తోయిస్తాను జాగ్రత్త. నష్టపరిహారం చెల్లించాలిట. నష్టపరిహారం."

"మేడమ్. మైండ్ యువర్ టంగ్. హద్దుమీరి మాట్లాడుతోంది మీరు. చూడ్డానికి చదువుకున్నవారిలా ఉన్నారు. ఎదుటివారితో మాట్లాడే పద్ధతి ఇదేనా? అలంకరణేమో టిప్‌టాప్.. నోరేమో..!?" ఆ తరువాత మాట పూర్తిచేయకుండానే వదిలేశాడా యువకుడు.

రోడ్డు కార్నర్‌లో జరుగుతున్న ఈ తంతంగాన్ని గమనించిన ట్రాఫిక్ పోలీస్ అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

కారులో నుండి దిగి వాదనలకు దిగిన యువతిని చూసి ఎవరో అయినింటి బిడ్డేనని భావించాడు. ఆమెను చూడ్డంతోనే "నమస్కారం మేడమ్.. ఏమిటి గొడవ?" వినయంగా ప్రశ్నిస్తున్న కానిస్టేబులును చూసి యువకుడి వైపు తిరిగి నవ్వింది 'చూశావా నా తాహతు' అన్నట్లు.

"ఎదురుగా వచ్చి నా కారును ఆ ముసలాడు ఢీకొట్టాడు. ఇతను అతని తరపున వకాల్తా పుచ్చుకుని నన్ను అనరాని మాటలంటున్నాడు" ఆమె ఫిర్యాదు విన్న కానిస్టేబుల్ యువకుడివైపు తిరిగి "ఏయ్! మిస్టర్ ఏమిటీ న్యూసెన్స్? అయినింటి ఆడపిల్ల మీద నీరుబాబు? తప్పుకో" అన్నాడు కోపంగా.

దానికా యువకుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

అతను నవ్వుతుండటంతో ఆమెకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"ఇది సార్! ఇందాకటి నుంచి అతని తీరు. అనవసరంగా నా టైము వేస్ట్ చేస్తున్నాడు. మీరు కూడా చూస్తున్నారుగా" కానిస్టేబుల్‌ని రెచ్చగొడుతూ అంది.

"ఏయ్ మిస్టర్! పదండి స్టేషన్‌కి" తోసుకుని తీసుకెళ్ళేందుకు భుజం మీద చెయ్యివెయ్యబోతున్న కానిస్టేబుల్ చేతిని అడ్డుకున్న వెనకవైపు కుర్రాడు "సార్! చెయ్యివేస్తే తరువాత తీరిగ్గా విచారిస్తారు. రేపు మీరు ఉద్యోగంలో ఉండాలా అక్కర్లేదా?"

"ఎవడ్రా నువ్వు. అసలు నిన్ను.." కానిస్టేబుల్ మాట పూర్తిగాకముందే పెద్దగా నవ్వాడు ఆ యువకుడు.

"సార్! ఇందాకటి నుండి జరిగిన తతంగమంతా ఈ ఫోన్‌లో వీడియో రూపంలో రికార్డు అయివుంది. ఎవరిది తప్పో తెలుసుకోకుండా మీరిలా ప్రవర్తించటం మీకే మంచిది కాదు"

వెనక ఉన్న యువకుని మాటలకు ఖంగుతిన్న కానిస్టేబుల్ వెనక్కి తగ్గాడు. మొత్తం రికార్డు చేశానని ఆ యువకుడు చెప్పటంతో యువతి కూడా మొదట తెల్లబోయింది. అంతలోనే బింకం తెచ్చుకుంది.

"రికార్డయితే ఏమవుతుంది? ఏం బెదిరిస్తున్నారా? మీ సంగతి తేల్చిగాని కదలను. అక్కడ ట్రాఫిక్ కంట్రోల్‌లో ఉన్న మీ ఎస్.ఐని పిలవండి. వీళ్ళ సంగతి తేలుస్తాను" కానిస్టేబుల్‌తో అన్నది.

"పిలవండి సార్. అప్పుడుగానీ అమ్మగారికి తెలిసిరాదు ఎదుటివాళ్ళు కూడా మనుషులేనని ఇంత పొగరు, అహంకారం ఉన్నవాళ్ళకు తెలిసిరావాలి కూడా!"

"ఎందుకమ్మా అనవసరమైన గొడవ. ఏదో చిన్న విషయం సర్దుకు పోవచ్చుకదా" నచ్చచెప్పజూచిన కానిస్టేబుల్‌ను మిర్రి మిర్రి చూసింది. కానిస్టేబుల్‌తో అంతసేపు జరుగుతున్న వాదన ఏమిటో తెలుసుకుందామని ట్రాఫిక్ కంట్రోల్‌లో ఉన్న ఎస్.ఐ అక్కడికి చేరుకున్నాడు. అతడు రావటం చూసి తన బ్యాగ్‌లో నుంచి విజిటింగ్ కార్డు తీసి ఇచ్చింది ఎస్.ఐకి.

ఆ కార్డు చూడగానే ఆమెకు అటెన్షన్‌లో శాల్యూట్ చేశాడు ఎస్.ఐ. అది చూసి యువకుని మిత్రుడు కనుబొమ్మలు ఎగరేశాడు చూశావా అన్నట్టు యువకుడి వైపు తిరిగి. మళ్ళీ నవ్వాడు ఆ యువకుడు. ఈసారి అతనితో అతని మిత్రుడు శర్మ కూడా శృతి కలిపాడు.

వారి నవ్వును హేళనగా భావించిన ఎస్.ఐ "ఏయ్ మిస్టర్ నడిరోడ్డుపై ఏమిటీ న్యూసెన్స్ రోడ్డు సైడ్ రోమియోల్లా? మర్యాదగా ఆ అమ్మాయికి సారీ చెబుతారా? స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్ళి చెప్పించమంటారా?"

"ఎస్.ఐగారూ! నాణానికి ఒకవైపే మీరు చూస్తున్నారు. ఆమె చూపించిన విజిటింగ్ కార్డుకు మీరు గౌరవం ఇచ్చేంత విలువ ఉండొచ్చుగాక. కానీ, ఇక్కడ జరిగింది ముందు తెలుసుకోండి. ఆ తరువాత చట్టప్రకారం నడుచుకోండి. అంతకు మించి మేము చెప్పేదేమీలేదు. మనుషుల్ని మనుషులుగా చుసేవాళ్ళ కాళ్ళకు నేను మొక్కుతాను. అంతేగానీ సాటి మనిషిని కనీసం జంతువుగా చూడని ఇలాంటి వాళ్ళకు పాఠం చెప్పేందుకు ఎంతదూరమైనా వెళ్తాను. ఏదో స్టేషన్ అంటున్నారుగా. పదండి పోదాం అక్కడే తేల్చుకుందాం."

యువకుడు కూడా సామాన్యుడు కాదనుకున్నాడు ఎస్.ఐ. ఇదంతా నాకెందుకు స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్ళి సి.ఐకి అప్పగిస్తే సరిపోతుంది అనుకుని, "పదండి" అన్నాడు.

కారు తాళాలు జేబులో వేసుకుని ఎస్.ఐతో పాటు వెళ్తున్న అతణ్ణి చూసి "ఏయ్ కారు తాళాలిచ్చి వెళ్ళు" అందా యువతి.

ఆమె మాటలకు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు యువకుడు.

"అదేమిటండి ఆమెను స్టేషన్‌కు తీసుకురారా. తప్పు చేసిన వాళ్ళను వదిలేసి ఆ తప్పును ప్రశ్నించిన వాళ్ళను లాకప్ చేస్తారా?" ఎస్.ఐని ప్రశ్నించాడు.

ఈసారి కంగుతిన్నాడు ఎస్.ఐ.

"ఆమె గొప్పింటి బిడ్డ. ఆమెను ఎలా తీసుకెళ్తాను?" ప్రశ్నించాడు ఎస్.ఐ.

"ఓహో. గొప్పింటి వాళ్ళయితే తప్పులు చేసినా పర్వాలేదన్నమాట. గుర్తుంచుకోండి. ఇందుకు భవిష్యత్తులో తగిన జవాబు మీరు చెప్పుకోవాల్సి వస్తుంది" అంటున్న శర్మను కోపంగా చూశాడు ఎస్.ఐ.

తాళాలివ్వకుండానే అతను పక్కనే ఉన్న పోలీస్ స్టేషన్‌లోకి అడుగుపెట్టాడు. తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఆమె కూడా అతని వెనక నడవాల్సి వచ్చింది.

నడుస్తూనే శర్మనుంచి ఫోన్ తీసుకుని సాగర్ ఎవరితోనో ఫోన్‌లో మాట్లాడసాగాడు. అతని మాటలు పక్కనున్న వారికి కూడా వినబడనంత చిన్నగా మాట్లాడాడు. స్టేషన్‌లోకి అడుగుపెట్టటం అతని ఫోన్ సంభాషణ ముగియటం ఒకేసారి జరిగింది.

లోపలికి అడుగుపెడ్తూనే సి.ఐకి శాల్యూట్ చేశాడు ఎస్.ఐ. అతనితో పాటు వస్తున్న యువతీ యువకుల్ని చూసి ప్రశ్నార్థకంగా ఏమిటన్నట్టు సైగచేశాడు సి.ఐ.

"చూడండి సార్! ఆమె రేఖా ఇండస్ట్రీస్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. ఆమె కారుకు ఒక సైకిల్ వాలా డాష్ ఇచ్చాడు. ఇది ఆమె తప్పేనని ఈ కుర్రాడు ఆమెతో వాదులాడుతున్నాడు" ఎస్.ఐ మాటలు విన్న సి.ఐ రేఖా ఇండస్ట్రీస్ అన్నమాట వినబడగానే వినయంగా నమస్కరించాడు సి.ఐ.

"ఏమిటి మిస్టర్. పెద్దింటి ఆడపిల్లల్ని అల్లరి పెట్టటం ఎంత నేరమో తెలుసా? అకార్డింగ్ టు సెక్షన్.." సాగర్‌ను అతడి మిత్రుడు శర్మను బెదిరించేందుకు యత్నిస్తున్న సి.ఐని నవ్వుతూ చూసింది ఆ యువతి.

అంతలో టేబుల్‌పై ఉన్న ఫోన్ మోగింది. ఎ.ఐ దాన్ని తీసి "ఎస్ సార్. ఎస్.. సిఐగారి మొబైల్ నెంబర్ సార్" అని రిసీవర్‌పై చేయి ఉంచి సిఐ వైపు చూశాడు. "సార్! కమీషనర్ గారి ఆఫీసు నుండి" అని నెంబర్ చెప్పాడు.

ఇప్పుడు కమీషనర్ ఆఫీసు నుండి ఫోన్ ఎందుకొచ్చిందా అని సిఐ కంగారు పడుతున్నంతలోనే అతని మొబైల్ మోగింది. గబుక్కున జేబులో నుండి ఫోన్ తీసి నెంబర్ చూసుకున్నాడు. వెంటనే అటెన్షన్‌లో నిలబడి "నమస్కారం సార్" అన్నాడు. అప్పటికే అతని గొంతులో మార్పు వచ్చింది. శర్మను చూస్తూ నవ్వాడు సాగర్.

అంతలోనే ఫోన్ సాగర్‌కు ఇచ్చి "కమీషనర్ సార్ మీతో మాట్లాడతారట" అన్నాడు.

సాగర్ మరో రెండు నిమిషాలు ఫోన్ మాట్లాడి సి.ఐకి ఫోన్ తిరిగి ఇచ్చేశాడు.

"ఏమిటి సిఐ రాందాసూ! స్టేషనుకు తీసుకొచ్చే ముందు మనిషిని గురించి తెలుసుకోనక్కర్లేదా? ఎవరు ఎవరో తెలుసుకోకుండా ఇలా పిలుచుకు వచ్చేయడమేనా? త్వరగా సాగర్‌ను పంపించెయ్యి. అర్థమైందా? మళ్ళీ నీమీద ఇటువంటి కంప్లయింట్ రాకూడదు. వచ్చిందా?"

కమీషనర్ హెచ్చరికకు బెదిరి ఎస్ ఐ వైపు సీరియస్‌గా చూశాడు సి.ఐ. ఫోన్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

"ఇదేమిటి. రామారావ్. పొద్దున్నే అనవసరమైన తిట్లు తీసుకొచ్చావ్" అని ఎస్.ఐని కేకలేసి సాగర్ వైపు చూస్తూ "మీరు కూర్చోండి సార్. ఎవరేమిటో తెలుసుకోకుండా ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడటం నీకు అలవాటుగా మారింది రామారావ్. ఇది నీకు ఎన్నో వార్నింగ్ గుర్తుందా?" అని అప్పటికీ సాగర్ నిలబడే ఉండటం చూసి "ముందు మీరు కూర్చోండి సార్. మిగతా విషయాలు కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం" అంటున్న సి.ఐని వింతగా చూస్తుండిపోయింది ఆ యువతి.

"పర్వాలేదు సార్! నేను చెబుతూనే ఉన్నా. కాస్తయినా మీ ఎస్.ఐగారు వినిపించుకుంటేనా?" శర్మ అన్నాడు.

"రోజూ ఇలాగే ఏదో ఒకటి నా నెత్తి మీదకు తెచ్చి పెడుతూనే ఉంటాడు. ఇదో సమస్య అయింది నాకు."

సాగర్ కోసం స్వయంగా కమీషనరే మాట్లాడారంటే అతనెంత పెద్దవాడై ఉంటాడోనని భయపడుతున్న ఎస్.ఐని చూసి సాగర్ నవ్వుతూ "మీకొచ్చిన భయం ఏమీలేదు రామారావుగారూ! కాకపోతే మనుషుల్ని మనుషులుగా చూడండి. మేము అర్జంటుగా

రైల్వేస్టేషన్‌కు వెళ్ళాలండీ. లేకపోతే కూర్చునేవాళ్ళం. మా వాడు చెన్నై వెళ్ళాలి. ముందుగా ఈమెను మానవత్వం తెలుసుకోమనండి. మేము షూట్ చేసినదంతా మీ ఫోన్‌లోకి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేశాం. కాస్త అది చూసి ఆ సైకిల్‌వాలాకు మీరు న్యాయం చెయ్యండి. ఇటువంటి వాళ్ళను వదిలేస్తే ఇంకెన్ని ఘోరాలకు, ప్రాణాలకు అపాయం తీసుకొచ్చేందుకు కారకులవుతారో. జాగ్రత్త. ముందు ఈమెకు ట్రాఫిక్ రూల్స్ గురించి తెలుసో లేదో కనుక్కోండి. టర్నింగ్ తీసుకోవటమెలాగో తెలియజెప్పండి. ఆ తరువాత అవసరమైతే కౌన్సెలింగ్ ఇప్పించండి. ఇది మొదటి వార్నింగ్‌గా ఏదో ఫైన్ వేసి వదిలేయండి. ఆ సైకిల్‌వాలాకు నష్టపరిహారం కింద ఓ వెయ్యి రూపాయలు ఇప్పించండి. నా వంతుగా నేనతనికి ఈ వెయ్యి రూపాయలు ఇస్తాను. మీరు కూడా ఈమె చేత తగువిధంగా న్యాయం కలిగేలా చూడండి. అప్పుడే మీ శాఖ మీద ప్రజలకు ఉన్న అపోహలు తొలిగిపోయి నమ్మకం, విశ్వాసం పెరుగుతాయి"

తాను ఇవ్వాలనుకున్న వెయ్యిరూపాయలు సి.ఐకి అందజేయమని శర్మకు చెప్పాడు.

"అమ్మా! కారు ఎక్కగానే రోడ్డు కనిపించాలిగానీ, అహంకారం కాదు. మర్యాదగా ఫైన్ ఏడు వందల రూపాయలు, ఆ సైకిల్ వ్యక్తికి నష్టపరిహారంగా వెయ్యి రూపాయలు మొత్తం పదిహేడు వందలు చెల్లించండి" సి.ఐ ఆదేశించాడు.

"ఏమిటీ? నేను ఫైన్ కట్టాలా? కట్టకపోతే?"

"కేసు పెడతాం. ఆ తరువాత కోర్టు చుట్టూ తిరగాల్సి వస్తుంది." సి.ఐ హెచ్చరించాడు.

"సార్! అమ్మాయిగారు రేఖా ఇండస్ట్రీస్ ఎమ్‌డి. ఇలా ఫైన్ కట్టించుకోవటం సరికాదనుకుంటాను" ఎస్.ఐ గొణిగాడు.

"అయితే ఏమిటండీ? ఇండస్ట్రియలిస్ట్ అయితే తప్పులు చేయచ్చా? మానవత్వం మరిచిపోవాలా? మనుషుల్ని మనుషులుగా పట్టించుకోనక్కర్లేదా?" గుమ్మం దాకా వెళ్ళిన సాగర్ వెనక్కి తిరిగి అన్నాడు.

"రేఖా! ఇదింతటితో వదిలెయ్యి. ఆ ఫైనేదో కట్టెయ్యి. ఇప్పటికే చాలా సేపయింది. నీ జీవితంలో పోలీస్ స్టేషన్‌కు వస్తావని అనుకున్నావా? ఇప్పుడు చూడు. గోటితో పోయేదాన్ని గొడ్డలిదాకా తీసుకొచ్చావ్" ఆమెతో పాటున్న ఆమె స్నేహితాలు కిశోరి అన్నది.

తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో తన హ్యాండ్‌బ్యాగ్ అందుకుంది రేఖ.

బ్యాగులో తాను చెల్లించాల్సినంత మొత్తం లేకపోవటం గమనించి, "ఇన్‌స్పెక్టర్ పక్కనే ఏదైనా ఏటిఎమ్ ఉందా? ప్రస్తుతం అంత డబ్బు నా దగ్గరలేదు. కావాలంటే ఇదిగో క్రెడిట్ కార్డు, డెబిట్ కార్డు ఉన్నాయి" రేఖ మాటలకు స్నేహితురాలు తలపట్టుకుంది.

"అదేమిటి మేడమ్. పెద్ద బిజినెస్ ఉమన్ మీరు. మీ దగ్గర రెండువేలు కూడా లేవా?" ఆశ్చర్యంగా సిఐ అన్నాడు.

"లేవండి. డబ్బుతో ఏం అవసరముంటుంది. ఎక్కడపడితే అక్కడ ఏటిఎంలు ఉన్నాయిగా" రేఖ మాటలు విని గుమ్మం దగ్గర నుండి వెనక్కి తిరిగి వచ్చి సాగర్ అన్నాడు.

"శర్మా! ఆ పదిహేడు వందలు ఇచ్చెయ్యి."

"అక్కర్లేదు. ఒకరి దయాదాక్షిణ్యాలు మాకు అక్కర్లేదు. మీరు దయచేయండి" మొండిగా అంటున్న రేఖను చూసి నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఊరికే ఇవ్వంలెండి. మీలాంటి వాళ్ళకు దానం చేసే కంటే తిండిలేక పూట గడవని వాళ్ళకు దానం చేస్తే కాస్తంతైనా పుణ్యం వస్తుంది. అప్పుగానే లెండి. శర్మా ఆ పదిహేడు వందలతో పాటు నీ విజిటింగ్ కార్డు కూడా ఇవ్వు"

శర్మ నుంచి విజిటింగ్ కార్డు తీసుకుని ఆమెకు ఇచ్చాడు ఎస్.ఐ.

"మా శర్మ రెండు రోజులు ఊళ్ళో ఉండటం లేదు. ఆ తరువాత ఆ అడ్రసుకు డబ్బు చేర్చండి" అని వెళ్ళిపోయాడు సాగర్. అతని మాటలకు రేఖలో ఉక్రోషం ఆగలేదు.

'ఛీ! ఏమిటి ఈ రోజు ఇలా అయింది? ఇంతకంటే అవమానం మరోటి లేదు. ఒక సామాన్యుడు తనను హేళన చేయటమా? పోలీసులు కూడా అతనికి వత్తాసు రావటమా? ఇంతకీ కమీషనర్ స్థాయి అధికారి అతని కోసం స్వయంగా ఫోన్ చేశాడంటే ఎవరతను? నిజంగా సామాన్యుడేనా? లేక ఏదైనా అధికారా?''

ఆమె మనసులోని భావాలను అర్థం చేసుకున్నాడు సి.ఐ.

''అమ్మా! మిమ్మల్ని అవమానం చేయాలని నా ఉద్దేశం కాదు. అతని కోసం స్వయంగా మా కమీషనర్‌గారే ఫోన్ చేశారంటే అతనెంత వివిఐపీనో అయివుంటాడో! అయినా కుర్రాడు చాకులా ఉన్నాడు. మాణిక్యం కంటే మెరుస్తున్నాడు''

అసలే అవమానంతో తల్లడిల్లిపోతున్న రేఖకు పుండుమీద కారం జల్లినట్లయింది.

సిఐ మెచ్చుకోలు మాటలు మరింత ఆగ్రహాన్ని తెప్పించాయి.

''చాకో, బాకో, మాణిక్యమో అయితే మీ కూతుర్ని ఇచ్చి పెళ్ళిచేయండి. అంతేగానీ స్తోత్రపాఠాలు కట్టిబెట్టండి'' విసురుగా బయటకు నడిచింది. తాను మాట్లాడిన దాన్లో తప్పేముందో అర్థంగాక ఆమె వెళ్ళిన వైపే ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండిపోయాడు సి.ఐ.

2

''ఇదేనే వాళ్ళిచ్చిన అడ్రసు'' అపార్టుమెంట్‌ను చూపిస్తూ రేఖ స్నేహితురాలు కిశోరి అరిచింది.

చేతిలో విజిటింగ్ కార్డు పట్టుకుని 'అంజనీ అపార్టుమెంట్' అని వెతుకుతూ స్లోగా పోనిస్తున్న కారుకు బ్రేక్ వేసింది రేఖ. మధ్యతరగతి వాళ్ళు ఉండే అపార్టుమెంట్ అది. వాచ్‌మన్ అనుకుంటా గేటు బయటే బీడీ తాగుతూ కనిపించాడు. లుంగీ, బనీనుతో ఉన్న అతణ్ణి చూడగానే నొసలు చిట్లించింది రేఖ.

''అంతేలే! కాణికి ఠికాణా లేనివాళ్ళకు నివాసంగా ఇటువంటి అపార్టుమెంట్లే ఉంటాయి. ఏం చేస్తాం? ఎప్పుడు చేసుకున్న పాపమో ఇవాళ మనకు ఈ అపార్టుమెంట్‌లోకి వెళ్ళాల్సిన అవసరం వచ్చింది'' రేఖ గొణుక్కుంది.

''అలా ఎందుకనుకుంటావు? మన పాదస్పర్శకు ఈ అపార్టుమెంట్ పునీతమైందని ఎందుకు అనుకోవు? మనలాంటివాళ్ళు ఇందులోకి అడుగుపెడతారని ఈ అపార్టుమెంట్ వాళ్ళు కలలో కూడా ఊహించి వుండరు'' స్నేహితురాలు అన్నది.

''అయినా అన్నింటికీ నెగటివ్‌గా ఆలోచించటం నీకు అలవాటుగా మారింది. కాస్త అప్పుడప్పుడైనా పాజిటివ్‌గా ఆలోచించు. నీరసంలో కూడా మంచి ఎనర్జీ వస్తుంది''

అంటున్న స్నేహితురాల్ని కోపంగా చూడబోయి నవ్వేసింది రేఖ.

''అబ్బ! నీ ముఖంలో నవ్వుచూసి మూడురోజులైందే బాబూ! ఆ నవ్వు ముఖాన్ని అలాగే మనం లోపలికి వెళ్ళి వచ్చేవరకూ కంటిన్యూ చెయ్యి. మళ్ళీ అక్కడ వాళ్ళతో వాదులాటలొద్దు. వచ్చిన పని చూసుకుని వెనక్కి రెండు నిమిషాల్లో వచ్చేద్దాం''

''రాక అక్కడే కాపురం ఉంటామా? వెళ్ళటం వాళ్ళ డబ్బు వాళ్ళ ముఖాన కొట్టటం. అనాల్సిన నాలుగు దులిపేసి వచ్చేయటం అంతే!''

''అదిగో మళ్ళీ మొదటికొస్తున్నావు. ఆ అలగావాళ్ళతో మనకెందుకే? పైగా ఇది మన స్థలం కూడా కాదు. స్థానబలం చూసుకుని మాట్లాడాలి. కాస్త నోరుమూసుకుంటే మన సొమ్మేం పోదుకదా! మౌనం సర్వరోగ నివారిణి అనుకుంటే సరి. వాదులాటతో సాధించలేనిదాన్ని మౌనంతో సాధించవచ్చు. ఈసారికి నా మాట విను'' బతిమలాడుతోంది స్నేహితురాలు.

''సరే... అలాగే! ఈసారి నీ మాటను గౌరవిస్తాను. నన్ను కించపరచకుండా ఉన్నంతసేపు ఏమీ మాట్లాడను. మనం వచ్చాం కదాని ఏదైనా అడ్వాంటేజ్ తీసుకునేందుకు వాళ్ళు ప్రయత్నించారా ఊరుకోను'' గేటుముందు కారు ఆపుతూ అంది.

గేటు మీద 'బయటి వ్యక్తుల వాహనాలు లోపలికి అనుమతించబడవి' అన్న బోర్డు చూసి కారును పక్కకు తీయబోయింది అక్కడికి ఈ అపార్టుమెంట్ నిత్యం వాహనాలతో నిండిపోతుందేమో అని అనుకుంటూ...

"అమ్మా! మీరు రేఖా మేడమేనా?" వాచ్‌మన్ అడిగాడు.

అవునన్నట్టూ చూసింది.

"అయితే మీ కారును లిఫ్టు దగ్గరకు అనుమతించమని మా బాబుగారు చెప్పారు. మీరు లోపలికి వెళ్ళవచ్చు"

తాము అప్పుడే వస్తామని ఆ బాబుగారికి ఎలా తెలుసో అర్ధంకాలేదు రేఖకు, ఆమె స్నేహితురాలికి.

కారు లిఫ్టు ముందు పార్కు చేసి లిఫ్టు ఎక్కేందుకు వెళ్తుండగా "సారీ మేడమ్! లిఫ్టు పనిచేయటం లేదు. మీరు మెట్లెక్కి వెళ్ళాల్సిందే" వెనకే వచ్చిన వాచ్‌మన్ అన్నాడు.

"అమ్మో అయిదో అంతస్తు వరకు ఎక్కటం నావల్ల కాదు. అయినా లిఫ్టు చెడిపోతే బాగుచేయించ వచ్చుకదా! అంత లోభత్వమెందుకు?" వాచ్‌మన్‌ను అడిగింది.

"మూడురోజుల నుండి ఎన్నిసార్లు ఫోన్ చేసినా ఇదిగో వస్తున్నా అదిగో వస్తున్నా అని మెకానిక్ చెబుతున్నాడు. ఏం చేస్తాం చెప్పండి" వాచ్‌మన్ జవాబును వినిపించుకోకుండా నెమ్మదిగా మెట్లవైపు దారి తీసింది.

ఒకటో అంతస్తు నుంచి లెక్కపెడుతూ అయిదో అంతస్తు చేరుకునే సరికి ఊపిరి అందటం లేదిద్దరికీ. వాళ్ళు వస్తున్నట్లు ముందుగా ఎలా తెలిసిందో ఏమో మెట్ల దగ్గరే కాచుక్కూర్చున్నాడు సాగర్.

"కొద్దిగా ఆగి కాస్త ఊపిరి తీసుకోండి. తరువాత రూములోకి వెళ్ళొచ్చు" నవ్వుతూ ఆహ్వానిస్తున్న సాగర్‌ని కోపంగా చూశారిద్దరూ.

"పాజిటివ్‌గా చూడవే. ఆయాసంలో కూడా ఎనర్జీ వస్తుంది" వెక్కిరింతగా తన మాటల్ని తనకే అప్పగిస్తున్న రేఖను నీరసంగా చూసింది స్నేహితురాలు. ఇద్దరూ ఆయాసపడుతున్నారు. మాట్లాడటానికి ఊపిరి అందటం లేదు.

"మేడమ్ ఆయాసం తీరేవరకూ మాట్లాడవద్దు. అదిగో ఆ కుర్చీల్లో రెండు నిమిషాలు కూర్చుని అలసట తీర్చుకోండి" అన్నాడు సాగర్.

అతను చూపించిన కుర్చీల్లో కూర్చున్నారిద్దరూ తప్పదన్నట్టు. ఇంతలో లోపలి నుండి శర్మ రెండు నీళ్ళ బాటిల్స్ తీసుకొచ్చాడు. ఆ నీళ్ళను యువతులిద్దరికీ అందించాడు. ఆ నీళ్ళను తాగాలా వద్దా అని రెండు క్షణాలు ఆలోచించిన రేఖ గొంతెండిపోతుండటంతో రాజీపడింది. నీళ్ళ విషయంలో కుడా ఎప్పుడూ రాజీపడని రేఖ అలా నీళ్ళను అందుకోవటం పక్కన ఉన్న యువతికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. సందర్భాన్ని బట్టి అభిప్రాయాలు మారతాయంటే ఇదేనన్నమాట అని అనుకున్నది. నీళ్ళు తాగిన తరువాత బాటిల్స్ అందుకుని శర్మ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

యువతులిద్దరూ ఆయాసం నుండి తేరుకున్నారు.

"లోపలికి రండి. మా ఆతిధ్యం స్వీకరిద్దురుగాని" సాగర్ ఆహ్వానించాడు.

అతని ఆహ్వానానికి అంగీకరించాలా వద్దా అన్న సంశయం రెండో యువతికి కలిగింది.

రేఖ తలూపి సాగర్‌తో వెనక నడిచింది.

"కూర్చోండి మేడమ్. ఒక్క క్షణం" లోపల హాలులో ఉన్న గది నీట్‌గా సర్దివుంది. ఎక్కడా బ్రహ్మచారి కొంపలా కనిపించలేదు వారికి.

"అబ్బ బ్రహ్మచారుల కొంప అంటే ఎంత అధ్వానంగా ఉంటుందో అనుకున్నాను. మంచి టేస్ట్ ఉందే!" రెండో యువతి హాలును పరికిస్తూ అంది.

"ఏదోలెండి. మాకు తోచిన విధంగా సర్దుకున్నాం. ఎంతైనా ఆడవాళ్ళు లేని కొంప కూడా ఒక కొంపేనా?" సాగర్ సాగదీస్తూ అని లోపలికి నడిచాడు.

"వచ్చిన పని చూడకుండా నసుగుతావేమిటే! అతను వచ్చీరాగానే డబ్బు ఇచ్చేయి. చెప్పానుగా ఇక్కడే తిష్ఠ వేయొద్దని" మందలించింది స్నేహితురాలిని రేఖ.

అంతలో ఒక ట్రేలో రెండు కప్పులతో కాఫీ తీసుకొచ్చాడు సాగర్.

"ఏదో మా శక్తి కొద్దీ ఈ ఆతిథ్యం" ట్రా వాళ్ళముందుంచాడు.

ఇంక చేసేదేముంది. తప్పనిసరిగా కాఫీ అందుకున్నారు.

కాఫీ సిప్ చేసి, "కాఫీ చాలా బాగుంది. నిజంగా ఏ ఫైవ్‌స్టార్ హోటల్లో కూడా ఇంత రుచికరమైన కాఫీ దొరకదు. పర్వాలేదు. ఏ ఉద్యోగం లేకపోతే కాఫీ హోటల్లో పనిచేయొచ్చు" రేఖ పెడసరంగా అందో లేక పొగుడుతూ అందో తెలియలేదు ఆ స్నేహితురాలికి. అసలు రేఖ నోటి నుండి ఎప్పుడు ఎదుటివాడిని గురించి పొగడ్త వచ్చింది కనుక? ఇది ఖచ్చితంగా తెగడ్తే కాకపోతే ఎదుటివాళ్ళ గురించి కామెంట్ చేసే అధికారం, హక్కు ఆమెకు ఎక్కడిదని కూడా అనుకున్నది. అందుకే రేఖ వైపు కోపంగా చూసింది.

"ఏదోలెండి మేడమ్. అంత అవసరపడితే మీ రికమెండేషన్ కోసం వస్తాంలెండి. అప్పుడు మీకు తెలిసిన చోట ఎక్కడైనా బట్లర్ ఉద్యోగం ఇప్పిద్దురుగాని. కాకపోతే ఒక కండిషన్. ఆ తరువాత రోజూ మా చేతి కాఫీ మా అకౌంట్‌లో తాగాలి" నవ్వుతూ జవాబిచ్చాడు సాగర్.

"ఆ చేత్తోనే నాక్కూడా ఏదైనా సప్లయిర్ పోస్టు రిజర్వ్ చేసి వుంచండి" లోపలినుండి వస్తూ అన్నాడు శర్మ.

"ఇడియట్స్ ఇద్దరికి ఇద్దరూ ఇద్దరే. ఎదుటి వ్యక్తికి జవాబివ్వటంలో ఎవరికెవరూ తీసిపోరు" అనుకుంది కచ్చగా రేఖ. అంతలోనే స్నేహితురాలిని చూస్తూ కనుసైగచేసింది.

"ఆం మొన్న మీరిచ్చిన పదిహేడువందలు తిరిగివ్వటానికి వచ్చాం. మీరు దానం అనుకున్నారేమోగానీ దానం తీసుకునేంత హీనస్థితిలో మేం లేం" స్నేహితురాలి మాటలకు మెచ్చుకున్నట్టుగా ఉంది రేఖ వాలకం.

"అమ్మమ్మ. మీకు దానం ఇచ్చేంత ఉన్నవాళ్ళం కాదులెండి మేము. ఏదో ఆ రోజు ఆపద్ధర్మంగా మిమ్మల్ని ఆపద నుంచి గట్టెక్కించే ఉద్దేశం తప్ప మరో దురుద్దేశమే లేదండి మాకు" శర్మ మాటలకు చిన్నగా నవ్వింది స్నేహితురాలు.

"అందుకే మీ మంచి ఉద్దేశానికి మేమూ ఉడతాభక్తిగా పదిహేడు వందలకు మరో మూడు వందలు కలిపి రెండువేలు ఇస్తున్నాం. ఇవి తీసుకుని మమ్మల్ని రుణగ్రస్తత నుండి బయటపడేయండి"

ఆమె మాటలకు మొదట శర్మ, సాగర్ ఇద్దరూ నిరుత్తులయ్యారు.

తరువాత ముందుగా శర్మే తేరుకున్నాడు.

"అంటే మమ్మల్ని మరీ వడ్డీ వ్యాపారులుగా జమ కట్టేస్తున్నారన్నమాట. అసలే వద్దని మేమనుకుంటుంటే మళ్ళీ వడ్డీ కూడా ఇస్తామంటారేమిటి?"

"లేకపోతే ఏమిటీ మీ ధోరణి? మా దగ్గర డబ్బు లేదనుకుంటున్నారా లేక పోలీసుల ముందు మమ్మల్ని కించపరచాలని అనుకున్నారా? మహా గొప్పగా డబ్బు తీసిస్తారా? అంతకంటే మాకు ఇంకేం అవమానం ఉంటుంది" ఆమె డబాయింపుకు ఖంగుతిన్నది మిత్రద్వయం.

"ఇంతకీ మీరనేదేమిటి? మీరిచ్చే రెండువేలు మేము నోర్మూసుకుని తీసుకోవాలంటారు అంతేగా. సరే శర్మా పుచ్చుకో. మనం అనాథ శరణాలయానికి డొనేషన్ ఇస్తామని ప్రామిస్ చేశాం కదా! ఆ ఇచ్చేదేదో వీరి పేరుమీదే ఇద్దాం. స్వామి కార్యం స్వకార్యం రెండూ తీరిపోతాయి. వాళ్ళకు ఫోన్‌చేసి ఎప్పుడు కలవమంటారో అడుగు. వెళ్దాం.." లేస్తూ అన్నాడు సాగర్.

రేఖ ముఖం మరింత అవమానంతో ఎర్రబారింది. తాము కూర్చుని ఉండగానే అతను అలా విసురుగా లేవటం ఆమెకు మింగుడు పడని విషయంగా తయారైంది. 'ఏమిటిలా అతని చేతికి దొరికిపోతున్నానేమిటి? తాను ముందుగా ఎంతో ఆలోచించి తయారు చేసుకున్న సంభాషణంతా ఇలా అతని మాటల మాయలో ఎలా తెలా పోతోందేమిటి? ఇది అతని మాటకారితనమా? తన చేతకానితనమా?' రేఖ ఆలోచనలు ఇలా సాగుతుండగానే అతని కంటే విసురుగానే లేచింది స్నేహితురాలు.

"సిగ్గులేకుండా ఇంకా కూర్చున్నావేమిటే? అతనంత నిక్కచ్చిగా వెళ్ళిపొమ్మన్నట్టు చెప్పకనే చెబుతున్నాడు కదా! ఏ మైంది నీ ఇగో. ఇలా ఇగో దెబ్బకొట్టేవాళ్ళతో ఎక్కువసేపు ఉండటం శ్రేయస్కరం కూడా కాదు" రేఖను రెక్కపట్టుకుని లేపుతూ అంది స్నేహితురాలు.

"మీరు నా ప్రవర్తనను తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటున్నారు. ఇక్కడ ఇగోలు, అవమానాలు లేవు. ***అంతా మన ఆలోచనలు, మనం తీసుకునే తీరుపైనే ఉంటుంది. ఎవరూ ఎవరి ఇగోను దెబ్బకొట్టలేరు. మనకు మనమే అలా దెబ్బకొట్టుకోగలం***" ఏ భావం లేకుండా మాట్లాడుతున్న అతని మాటల తీరు రేఖను మరింత రెచ్చగొట్టింది. విసురుగా అతని కళ్ళలోకి చూసింది. ఏ భావం కనబడని ఆ కళ్ళను చూసి కోపంగా తలతిప్పుకుని లేచి నిలబడి వడివడిగా బయటకు నడిచింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments